

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:946

av **Anders Österberg (S)**

FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning till svensk lag

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att anta Förenta Nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (SÖ 2008:26) som svensk lag och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

År 2008 ratificerade Sverige FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (SÖ 2008:26). Konventionen säger bland annat att:

“Konventionsstaterna erkänner lika rätt för alla personer med funktionsnedsättning att leva i samhället med lika valmöjligheter som andra personer och ska vidta effektiva och ändamålsenliga åtgärder för att underlätta för att personer med funktionsnedsättning fullt åtnjuter denna rätt och deras fulla inkludering och deltagande i samhället.”

Konventionen säger också att personer med funktionsnedsättning ska ha tillgång till olika former av samhällsservice som ger ett nödvändigt stöd för att förhindra utanförskap och avskildhet från samhället. Vi ser att personer med funktionsnedsättning

ofta nekas rätt till stöd trots att det finns behov, detta på grund av de riktlinjer och regler som finns idag. Det har lett till att människor inte har samma rätt och tillgång till samhället på lika villkor. För att kunna garantera varje medborgare sina rättigheter tycker vi därför att det är betydande att Sverige tar ställning till att anta SÖ 2008:26 som lag. Att anta konventionen som svensk lag innebär att konventionen kan åberopas av olika myndigheter och av domstol vilket är nödvändigt i beslut kring individers rätt till samhällsservice där beslutet påverkar individens möjligheter till nyttjande av mänskliga rättigheter och fria tillgång till samhället.

Efter att statsminister Stefan Löfven i sin regeringsförklaring för år 2014 talade om att göra FN:s barnkonvention till svensk lag, har ett arbete inletts. Vi anser att Sverige inte kan bortse från att även anta övriga konventioner till svensk lag. Vi inser givetvis att det är ett stort och tidskrävande arbete, varför det är viktigt att börja med de konventioner vars områden är de mest akuta.

Debatten inom funktionshinderpolitiken märker vi tydligt har ändrat fokus från att handla om de, många gånger, livsnödvändiga stödinsatser som garanterar mänskliga både rätten att leva och mänskliga rättigheter, till att handla om stödets kostnad och kostnadsstatistik. Det har tillkommit hårdare riktlinjer som gjort det svårare för till exempel brukaren av insatsen personlig assistans inom lagen om stöd och service till vissa funktionsnedsatta, LSS (1993:387), att få bestämma när, var och hur assistansen ska utföras. Men det har också kommit hårdare riktlinjer om kriterier, som personen som ansöker måste uppnå för att få rätt till de olika insatserna inom LSS. I ett Sverige där FN:s konvention för personer med funktionsnedsättning är lag skulle även de personer som är över 65 år ha samma tillgång till personlig assistans som de som är yngre, eftersom mänskliga rättigheter inte har någon åldersgräns. I ett Sverige där konventionen är lag skulle det inte vara legitimt med de integritetskränkande ansökningsprocesser som man tvingas genomgå när man ansöker om LSS olika insatser idag.

Sverige borde kunna utreda förutsättningarna för att anta FN:s konvention för personer med funktionsnedsättning till svensk lag.

Anders Österberg (S)